

[Chr. Nielsen.]

prisen. Jeg synes, at denne motivering er den dårligst tænkelige. Den rejser omgående det modspørgsmål både til partiet venstre og til regeringen, hvorfor man så ikke har grebet kraftigere ind overfor disse landmænd. Når det gælder andre befolkningsgrupper, plejer man hurtigt at kunne bruge retten, og hvad man ellers har, til at gribe de skyldige i nakken og få dem straffet. Det har man ikke set eller hørt noget om i den foreliggende sag, og jeg efterlyser en begrundelse herfor.

M. Sig Steffensen: Dette lovforslag er et skridt i retning af afvikling af den gældende lov om tilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk. Hver gang et forslag om sådanne tilskud har været til behandling, har jeg talt imod det, og det vil jeg selvfølgelig også gøre her, selvom jeg indrømmer, at der er tale om en forenkling og en nedsettelse af tilskuddet. Vi ønsker nemlig ikke at forfalske de naturlige priser. Det ser egentlig underligt ud, at samtidig med at vi søger at billiggøre de priser, som efter de statistiske oplysninger er blandt de laveste, fordyrer vi andre varer, som den samme kategori af mennesker skal købe. Vi er tilhængere af naturlige priser på disse produkter, og vi mener, at man skal tage de skatter og afgifter væk, som fordyrer varerne. Ellers er vi bare inde på, at lovgivningen skal bestemme, hvem der skal have de økonomiske fordele, og hvem der skal bære byrderne, og vi får en administration, som er indviklet og uøkonomisk for hele samfundet. Jeg er modstander af disse tilskudsordninger, fordi jeg tror, at det er de samme mennesker, der kommer til at betale gennem andre, varefordyrende foranstaltninger.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen sagde, at der ikke blev grebet hårdt nok ind overfor misbrug fra landmændenes side. Ja, af dagspressen kan vi dog se, at der er faldet mange store bøder for misbrug, også til landmænd. De er ikke bedre end andre borgere i den retning. Det er altfor stor en økonomisk fordel, der ligger i, at man kan købe en tønde rug i form af rugbrød for næsten det halve af, hvad den ellers koster. Det er klart, at så er der mange, der falder for fristelsen til at udnytte det; akkurat på samme måde som vi, når vi kommer hjem fra udlandet, har en vis tilbøjelighed til at

have noget med i tasken, som vi ikke må have for toldvæsenet. Vi laver i det hele taget en masse love, som sætter folks moral på prøve, og det skal vi undgå. Vi taber respekten for brødets værdi, og brødet går til spilde, netop fordi vi laver love af den art.

Jeg tror dog, det er rigtigt, når det ærede medlem siger, at der ikke er grebet hårdt nok ind. Men som lovforslaget her foreligger, synes jeg, det ærede medlem kan være tilfreds, for såvidt jeg kan se, omhandler 11 linier i lovforslaget selve lovgivningen om rugbrødsprisen, medens 20 linier omhandler de straffebestemmelser, som skal bringes i anvendelse, hvis loven ikke overholdes. Så der er altså ofret papir nok på at advare mod misbrug.

Jeg ønsker ikke at stemme for lovforslaget, men vil stemme imod det, fordi jeg mener, at det ikke kommer de virkelig fattige til gode. Det er egentlig underligt, at de samme kredse, som kræver tilskud for at billiggøre disse varer, er med til på andre områder at holde priserne kunstigt oppe. Jeg tænker her på frigivelse af varer, overførsel til friliste, som betyder prisfald. Men det søger man jo at hindre. Jeg ønsker at være med til at fremme den frie konkurrence, som medfører naturlige priser.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg vil gerne takke ordførerne for det radikale venstre, det konservative folkeparti og venstre for deres venlige udtalelser om lovforslaget og deres tilslutning til det. Til de andre ærede ordførere skal jeg blot sige, at dette lovforslag ikke er et isoleret fænomen, men det vil senere på dagen og i morgen blive efterfulgt af en række lovforslag af social karakter, forslag om skattelettelser, der medfører, at den sociale standard ved gennemførelsen af hele dette lovkompleks ikke forrykkes.

Chr. J. Hansen: Jeg hører altså til dem, som den højtærede minister ikke kunne takke for tilslutning til lovforslaget, og det er jeg i dette tilfælde glad for. Det skal afgjort ikke være nogen hemmelighed. Jeg er af den opfattelse, at man, som jeg allerede har sagt, skulle have ladet den gældende lov løbe videre, indtil man så, hvad der virkelig kom ud af de skatteforhandlinger, der uden tvivl vil blive ført i den kommende tid udover dem, som føres netop i disse dage. Jeg tror, det ville have været klogere, at